

2. december 2020
J.nr. 2020 - 9770

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 83 af 9. november 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af svar på SAU alm. del – spørgsmål 99 (folketingsåret 2019-20) og svar på SAU alm. del – spørgsmål 401 (folketingsåret 2019-20) redegøre for de teoretiske antagelser og empiriske analyser, der danner udgangspunkt for de antagede arbejdsudbudsvirkninger ved at sænke kapital- og aktieindkomstskatten til 25 pct.? Endvidere bedes ministeren redegøre for berigtigelsen af svar på SAU alm. del – spørgsmål 283 (folketingsåret 2019-20), der omhandler en fuld harmonisering af kapital- og aktieindkomstskatten med lønindkomstskatten, hvor man har ændret skønnet for arbejdsudbudsvirkning af en sådan omlægning fra -700 personer til -4.900 personer.

Svar

Såvel i besvarelsen af SAU alm. del – spm. 99 (folketingsåret 2019-20) som i besvarelsen af SAU alm. del – spm. 401 (folketingsåret 2019-20) indgår en afledt dynamisk provenuvirkning ved ændring af de højeste skattesatser på aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst, som afspejler en beregningsmæssigt forudsat selvfinansieringsgrad på 25 pct.

Der er tale om et meget summarisk adfærdsskøn, som antages at afspejle den afledte forøgelse af arbejdsudbuddet ved en nedsættelse af de højeste skattesatser for aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst, men ikke bygger på en systematisk kortlægning af de forventede effekter. Niveauet for den beregningsteknisk forudsatte selvfinansieringsgrad ligger noget under niveauet for selvfinansieringsgraden ved mindre ændringer af topskattesatsen.

Ved ændringer af de lave skattesatser for aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst forudsættes en selvfinansieringsgrad på 7 pct., hvilket ligeledes afspejler et summarisk adfærdsskøn.

Overordnet vil en reduktion af aktieindkomstskatten og beskatningen af positiv nettokapitalindkomst indebære en række afledte adfærdsvirkninger, som udover en formodet forøgelse af arbejdsudbuddet, også omfatter virkningerne på husholdningernes opsparing og porteføljesammensætning – samt såkaldt indkomsttransformation for hovedaktionærer. Der er i Skatteministeriets skøn eksplicit ikke taget højde for afledte virkninger på husholdningernes opsparing og porteføljesammensætning samt virkninger af hovedaktionærenes indkomsttransformation.

Beskatning af positiv nettokapitalindkomst og aktieindkomst kan grundlæggende betragtes som en afgift på fremtidigt forbrug. Det påvirker det økonomiske incitament til at spare op, fordi værdien af fremtidigt forbrug reduceres i forhold til værdien af nutidigt forbrug. Den økonomiske gevinst ved at arbejde – og dermed arbejdsudbuddet – påvirkes også af beskatningen af kapital- og aktieindkomst. Det skyldes, at danskerne i bund og grund arbejder for at få råd til et ønsket forbrug – både i dag og i fremtiden. Når beskatningen reducerer afkastet af opsparing, så mindsker det også gevinsten ved at arbejde, når sigtet er at kunne have et større forbrug i fremtiden (fx som pensionist).

En reduktion af kapital- og aktieindkomstbeskatningen indebærer modsatrettede substitutions- og indkomsteffekter. Den samlede virkning på arbejdsudbuddet afhænger således af det indbyrdes styrkeforhold mellem disse to effekter. Reducerede skatter på positiv nettokapitalindkomst og aktieindkomst vurderes imidlertid samlet set at bidrage til at øge arbejdsudbuddet. Det samme gælder også i forhold til danskernes samlede opsparingsniveau.

En hypotetisk reduktion af marginalsatserne på positiv nettokapitalindkomst og aktieindkomst forudsættes således isoleret set at ville føre til både højere opsparing og større arbejdsudbud. Det vil trække i retning af en forøgelse af den samlede velstand. På den anden side vil en reduktion af skatten på positiv nettokapitalindkomst og aktieindkomst i form af lavere skattesatser indebære en forøgelse af indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten, fordi disse indkomster i høj grad er koncentreret blandt personer øverst i indkomstfordelingen.

Med hensyn til besvarelsen af SAU alm. del – spm. 283 (folketingsåret 2019-20) er de skønnede dynamiske provenuvirkning af ændret adfærd – såvel i det oprindelige som i det berigtigede svar - baseret på de samme beregningsmæssige forudsætninger som i besvarelsen af SAU spm. 99 og 401¹.

Den skønnede afledte arbejdsudbudsvirkning *opgjort i fuldtidspersoner* var i det oprindelige svar på SAU 283 imidlertid ikke konsistent med den skønnede dynamiske provenuvirkning af ændret arbejdsudbud. I det berigtigede svar blev de afledte virkninger på arbejdsudbuddet målt i fuldtidspersoner korrigeret, så de er konsistente med den forudsatte selvfinansierungsgrad – og dermed også konsistente med de i besvarelsenerne af SAU spm. 99 og 401 beregnede virkninger på arbejdsudbuddet i personer. Berigtigelsen involverer således alene beregningen af den afledte arbejdsudbudsvirkning opgjort i fuldtidspersoner.

Skatteministeriet skønner arbejdsudbudsvirkningen målt i fuldtidspersoner med udgangspunkt i en kombination af arbejdsudbudsvirkningen for provenuækvivalente ændringer i øvrige dele af personskatterne. Den konkrete kombination fastlægges, således at arbejdsudbudsvirkningen målt i fuldtidspersoner er konsistent med den forudsatte selvfinansierungsgrad og Skatteministeriets regnemetoder for ændringer i personskatter i øvrigt.

¹ Det bemærkes dog, at der i SAU 283 spørges til en omfattende omlægning af beskatningen af aktie- og kapitalindkomst og ikke alene en reduktion af de højeste skattesatser for aktie- og kapitalindkomst. Den skønnede dynamiske provenuvirkning i SAU 283 er således omfattet af ekstraordinær usikkerhed, idet der er tale om en kombination af flere betydelige skatteændringer, som tilsammen indebærer store forøgelser af beskatningen, men som umiddelbart primært påvirker en relativt begrænset del af befolkningen.